

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 9. De pœnitentiæ necessitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

tæ subinde dulcedines sentiantur. Si locus exilij tantas habeat amœnitates, quantæ habebuntur in patria? vae nobis, si hoc exilium patriæ nostræ præferamus. Miseriam nostram probè meremur, si tam cæci sumus, ut eam amemus.

Statue nulli labori parcere ad promerendam felicitatem, quam Christus censuit non carè nimis à se emi, dum eam sanguine suo emit.

Non sunt condignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Rom. 8. 18.

Opus te terret; mercedem attende. Aug. Ser. 6.

DIES IX.

De Pœnitentiæ Necessitate.

I.

Non sunt, nisi duæ ad Cælum viæ, innocentia, & pœnitentia. Verùm quis eò se perventurum speret per innocentiam præter solos illos, qui per ætatem peccare non possunt? peccator salutem æternam non obtinet sine pœnitentia, sine mortificatione. Quid est peccator? inquit Tertullianus: est homo ad pœnitentiam, & mortificationem natus. Peccato-

Homo pœnitentia natus.

rem

Majus.

rem, vel poenitentia, vel infernus manet. Necessarium est, ut voluntariè ploret, & patiatur in tempore, vel invitatus ploret, & patiatur in aeternitate. Si Evangelium verum est, medium teneri non potest. Elige ex his duobus, quod voles, dum eligere potes. Verum, quid hinc haerendum? quid deliberandum?

II. Omne peccatum, inquit S. Augustinus, puniri debet vel à Deo vindice, vel ab homine poenitente. Utrum magis? An non satius est evitare justitiæ divinae rigores, eos prævertendo, vel potius, eos mitigare se ipsum eorum executores constituendo? si quis severae huic justitiæ modicum hoc, quod nunc exigitur, non solvit, olim totum ei solvet, quod debet. Deus id, quod ipsius justitiæ debetur, tibi committere cupit, modò illud bona fide, & animo in te suscipias. Quanta scunque pœnas à temetipso exegeris, semper tamen mitiores erunt ijs, quas omnipotens brachium tibi infliget: Poenitentia, inquit Tertullianus, pro Dei indignatione fungitur, & temporali afflictatione aeterna supplicia non frustrat, sed expungit. Hæc tibi pœnas remittit aeternas, sed exigit à te pœnas temporaneas, Deus Creditor est falli nescius. Auriculus solvendum, quod, si non fit in
tem-

tempore, in æternitate fier. At, si eò usque Majus expectes, cum usura debitum reposcet. Utrum commodius tibi videtur?

III. Pœnitentia hujus vitæ brevis est, quia cum vita, quæ longa non est, sortitur finem; levis est, quantumvis videatur aspera, si pœnis æternis, quas meriti fuimus, componatur. Denique fructuosa est. Unicum suspirium è contrito, & humiliato corde emissum iram Dei reddere inermem potest. Unica lacryma, quam sincera pœnitentia è nobis elicit, delere potest peccata omnia, quantumcunque gravia, & numerosa sint. Pœnitentia alterius vitæ, illa videlicet damnatorum diuturna est, quia æterna; magna est, quia aliqua ratione infinita; inutilis est, quia peccata non delet, nec peccatorem culpâ liberat. Ultram harum amplecti mavis? Oceanus lacrymarum, quem damnatus funder, eum non lavabit; cum nunc unica gutta te lavare, & peccata tua delere possit, & non plorabis?

Cum pœnitentiam in hac, vel altera vita agere perquam sit necessarium, statue eam nunc agere, facilius namque ages, & utilius.

Pœnitementini, & credite Evangelio. *Matth. 1. 15.*

Nihil tam repugnat Deo, quam cor impenitens. *Hieron. Epist. 48.*

DIES